

Homenatge a Joan Guinjoan

Pa amb vi i sucre (fragment)

*“Havien cosit un vel antic per
al seu amic l’home de terra. He
menjat, m’he enfangat i m’he
adormit.”*

Blanca Llum Vidal
Homes i ocells (2012)

Intèrprets Catalans
Dijous, 09.01.20 – 20 h
Petit Palau

BCN216
Ernest Martínez Izquierdo, director

Quan escric una obra penso sempre que té el valor de testimoniar la meua pròpia existència [...]. No vull ni tinc la pretensió d’escriure per al futur, sinó per al present.” Joan Guinjoan, *Ab Origine*.

El dia rere dia de Joan Guinjoan va ser, entre altres coses, el d’una persona que es mogué entre partitures de diversos estils com a compositor, entre pintures i obres de diversos creadors com a artista, entre joves que s’apropaven per primera vegada a això anomenat “música contemporània” com a divulgador, i fins i tot entre avellaners com a pagès (com li agradava recordar dels seus primers anys a Riudoms), sempre tractant amb dignitat tot el que feia, i per a qui ho feia. Perquè la gran majoria de vegades les seves composicions tenien una persona a qui anaven adreçades, contenien la seva realitat, algú del seu present. El dedicatari de la primera obra, *GIC 79* (1979), fou el Grup Instrumental Català, que així com Guinjoan feu amb el seu grup *Diabolus in Musica*, tingué el compromís de difondre i impulsar la música de nova creació. I no només la música, sinó també els músics i compositors, com un jove Ernest M. Izquierdo que amb poc més de trenta anys va estrenar *Barcelona 216* (1995), composta per a l’agrupació homònima que la tocarà avui, i que era considerada pel propi Guinjoan com una de les seves obres cambrístiques més importants. El seu compromís artístic anava més enllà d’allò sonor i per això es relacionava amb personalitats com el mecenes Leopoldo Rodés, a qui està dedicada *Recordant Chopin* (2012), que s’inicia amb una mena de nocturn íntim que, colpidorament, es torna una ràfega isorítmica, ràpida però no agitada, enèrgica però controlada, inspirada en el final de l’opus 35 del compositor polonès. I de la sonoritat d’un dels instruments cabdals de la música clàssica com és la del piano passem a una totalment diferent. Crida l’atenció la immediatesa dels elements musicals que al nostre imaginari popular establim com a característics del flamenc, i que Guinjoan recrea amb instruments que difícilment es podrien haver vist al Somorrostro. Amb el seu *Homenatge a Carmen Amaya* (1986) es tanca el nostre homenatge a aquell compositor que, darrere unes grans ulleres i una pipa, imprimia la seva existència en cada so. Existència passada, avui més present que mai.

Irene Valle de Lope, musicòloga

Programa

Joan Guinjoan (1931-2019)

I	
GIC 79	13'
Recordant Chopin	7'
Barcelona 216	15'
II	
Homenatge a Carmen Amaya	16'

Ernest Martínez Izquierdo, director

Nascut a Barcelona (1962), és director honorari de l'Orquesta Sinfónica de Navarra i principal director convidat de l'ensemble BCN216.

Després de la seva formació musical a Barcelona i París, començà la carrera com a director d'orquestra creant el grup BCN216, especialitzat en la interpretació del repertori contemporani de cambra i amb el qual ha actuat als principals festivals internacionals. Ha estat director assistent de l'Orquesta Nacional de España i de l'Ensemble Intercontemporain de París (convidat per Pierre Boulez), així com director titular i artístic de l'Orquesta Sinfónica de Navarra i de l'Orquesta Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.

Ha dirigit les principals formacions espanyoles i, internacionalment, les simfòniques de Tòquio, Kyoto, de la Ràdio Finesa, Porto, Trondheim, Municipal de São Paulo, així com les filharmòniques d'Hèlsinki, Radio France, Varsòvia i Zagreb, a més de les orquestres Nacional de Lió, Gulbenkian, Comunale de Bolonya, Beethoven Academie, Tonkünstler Orchestra i l'Ensemble Contemporain de Mont-real, Ensemble Modern de Frankfurt, Trondheim Sinfonietta, Wien Klangforum o Avanti Chamber Orchestra, entre altres formacions.

Com a director d'òpera ha ofert les produccions *Adriana Mater* i *L'amour de loin* de Kaija Saariaho, *Le nozze di Figaro* de W. A. Mozart, *L'ombre de Venceslao* de Martin Matalon i *Only the sound remains*, l'última òpera de Saariaho.

Ha fet enregistraments per a les discogràfiques Deutsche Grammophon, Telarc, Harmonia Mundi, Collegno, Ircam, Stradivarius i Naxos.

I ha rebut diversos guardons, entre els quals Ojo Crítico de Radio Nacional de España (1995), Premi Roland de Periodisme de Música Clàssica de Catalunya (2000), Premi Ciutat de Barcelona (2001), un Grammy Llatí (2006) i Diapason d'Or (2012). Des del 2006 és membre de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi. L'Estat de Finlàndia li atorgà la condecoració de Cavaller de l'Orde de la Rosa Blanca el 2018.

BCN216

Al llarg de més de trenta anys, durant els quals ha exercit ininterrompudament la seva activitat, el grup BCN216 s'ha convertit en una referència obligada del panorama musical a Espanya. Sorgit el 1985 a Barcelona fruit de la iniciativa conjunta del compositor i director d'orquestra Ernest Martínez Izquierdo i del flautista David Albet, actual director artístic del conjunt, el grup s'ha mostrat des d'aleshores obert a tot tipus de propostes, estímuls i novetats, en què els criteris i les premisses han estat tant la qualitat dels intèrprets com dels compositors.

En la seva tasca de normalització i difusió del repertori contemporani, el BCN216 considera gairebé una obligació difondre al nostre país el millor del panorama de la música contemporània, tant nacional com internacional, bo i combinant les propostes més clàssiques de noms ja reconeguts i l'aposta per l'escriptura dels joves compositors, experiència que ha resultat sempre molt enriquidora per al públic i per als músics.

Actualment el seu objectiu, a més de la projecció internacional, és acostar a un públic cada vegada més ampli una programació que no es tanqui a l'intercanvi amb altres formes artístiques, com la dansa, el teatre o el cinema, sinó que al contrari, l'estimuli i l'assumeixi com a element fundacional i intrínsec en la seva tasca d'experimentació i difusió.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOVERN DE LES ILLES
BALEARS

MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

D.L.: B 98-2020